

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 03/02/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1148

“THUẬN CẢNH NGHỊCH CẢNH ĐỀU LÀ NHÂN QUẢ”

Trong cuộc sống, chúng ta thường gặp nghịch cảnh nhiều hơn thuận cảnh. Nhiều người oán trách vì họ gặp quá nhiều nghịch cảnh trong đời sống. Có những người không hiểu vì sao, họ làm nhiều việc tốt nhưng lại gặp nhiều nghịch cảnh, còn những người khác làm nhiều việc xấu nhưng những người đó lại có cuộc sống “*thuận buồm xuôi gió*”.

Thuận cảnh hay nghịch cảnh đều do nhân chúng ta đã gieo. Chúng ta không biết rằng, chúng ta tạo nhiều nghịch cảnh cho người khác thì chúng ta sẽ gặp nhiều nghịch cảnh. Chúng ta muốn thỏa mãn “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*” thì chúng ta sẽ phải cạnh tranh với người khác vậy thì chướng ngại sẽ xảy ra. Người xưa nói: “***Quân tử thấy lợi không màng, thấy khó dấn thân***”. Người xưa nói: “***Nhân phi nghĩa bất giao, vật phi nghĩa bất thụ***”. Người không có đạo nghĩa, tình nghĩa, ân nghĩa thì chúng ta không nên kết giao. Đồ vật phi nghĩa thì chúng ta không nên lấy. Chúng ta gặp phải chướng ngại cũng do nguyên nhân này mà ra. Chúng ta thường qua loa, tùy tiện nên chúng ta phải nhận lấy những hậu quả không cần thiết.

Hòa Thượng không bao giờ có ý niệm chiếm hữu, dành của người khác bất cứ thứ gì nên Ngài không có chướng ngại. Hòa Thượng nói: “***Người ta có ý niệm dành thì tôi đã nhường, họ dành nữa thì tôi nhường nữa***”. Ngài không có ý niệm cạnh tranh với người. Đạo lý này chúng ta phải có công phu mới thực hiện được. Chúng ta thường muốn tìm ra lẽ phải, phân biệt phải trái, tốt xấu nên chúng ta gặp chướng ngại.

Người xưa nói: “***Tất cả lỗi từ ở nơi ta, tại vì ta đã có mặt ở thế gian này!***”. Chúng ta đã có mặt ở thế gian này để tạo thêm sự cạnh tranh, chen lấn. Thí dụ, khi chúng ta tham gia giao thông mà đường tắc thì chúng ta cảm thấy phiền phức nhưng chính chúng ta cũng góp phần làm giao thông tắc nghẽn. Nếu chúng ta có thành tựu thì chúng ta không ở thế gian này để gây phiền phức thêm cho mọi người. Chúng ta chưa thành Phật nhưng tâm chúng ta ở cõi

Phật thì chúng ta sẽ luôn tự tại, vô ngã. Tâm chúng ta đạt tới “*tám gió thổi không động*” thì chúng ta không còn có chướng ngại, điều gì xảy ra chúng ta cũng cảm thấy tốt.

Có hai vị Hòa Thượng, họ lần lượt đến thưa với Sư phụ là mình đúng còn người kia sai, vị Sư phụ nghe xong thì đều nói: “*Ông đúng!*”. Người thị giả nghe thấy vậy liền nói: “*Sư phụ ơi! Rõ ràng là vị sư huynh đó sai!*”. Sư phụ nói: “*Ừ! Ông cũng đúng!*”. Hai vị huynh đệ, vị thị giả đều cho là mình đúng, Sư phụ không phân biệt đúng sai nên tâm của Sư phụ bình lặng.

Trong cuộc sống của chúng ta, nghịch cảnh, thuận cảnh đều là nhân. Thuận cảnh cũng chỉ là tạm thời, thuận cảnh cũng có thể chuyển thành nghịch cảnh. Chúng ta muốn không có nghịch cảnh thì chúng ta phải chứng được cảnh giới xa lìa sự phân biệt, chấp trước. Chúng ta tu hành để đạt được sự buông xả trong nội tâm thì chúng ta không bị chướng ngại bởi thuận cảnh, nghịch cảnh. Chúng ta chưa xa lìa được tâm được mất hay chính là tâm phân biệt, chấp trước thì chúng ta sẽ còn gặp nhiều chướng ngại. Người có ít mối quan hệ thì gặp ít chướng ngại, người nhiều mối quan hệ thì gặp nhiều chướng ngại. Người không có mối quan hệ thì họ vẫn có chướng ngại trùng trùng. Chướng ngại do tâm của chúng ta. Tâm chúng ta không còn chướng ngại thì chúng ta đạt đến “*Sự sự vô ngã*”.

Hòa Thượng nói: “***Nghịch cảnh là nhân ác, thuận cảnh là nhân thiện trong đời quá khứ chúng ta đã tạo vậy thì chúng ta phải hoan hỷ tiếp nhận. Chúng ta không được oán trời, trách người. Nếu chúng ta oán trời, trách người thì chúng ta lại tiếp tục tạo nghiệp. Chúng ta có năng lực nghịch đến thuận nhận thì món nợ này chúng ta đã trả xong!***”.

Cô Lưu Tố Vân đã làm ra biểu pháp cho chúng ta, nhờ tâm chân thành cô đã chuyển đổi được người chồng của mình. Chồng cô bị bệnh tâm thần, trước khi ông uống thuốc ông bắt cô phải uống trước. Hơn mười năm cô phải uống thuốc tâm thần cùng chồng. Nếu chúng ta ở trong hoàn cảnh khó khăn thì chúng ta muốn trốn cũng không thể thoát. Đời này chúng ta không trả thì đời sau chúng ta phải trả. Nợ càng dài lâu thì sau này chúng ta càng phải trả nhiều hơn. Trong đời này, chúng ta có sức khỏe, đầu óc còn minh mẫn, nghịch cảnh đến chúng ta chưa thể tự tại tiếp nhận thì chúng ta cũng phải “*cấn môi, cắn lợi*” để trả.

Hòa Thượng nói: “***Phàm phu không biết chân tướng sự thật này nên khi chúng ta tiếp nhận quả báo thì chúng ta oán trời, trách người. Điều này giống như chúng ta muốn quyt nợ hóa đơn mà chúng ta đã vay. Chúng ta không biết cách để kết thúc món nợ vậy thì càng về sau chúng ta sẽ càng nhiều phiền phức. Đây không phải là việc làm của người có trí tuệ!***” Đời

này chúng ta không trả hóa đơn này thì đời sau chúng ta phải trả. Chúng ta phải nhớ đây là món nợ có lãi nên đời sau chúng ta càng phải trả nhiều hơn.

Hòa Thượng nói: **“Phật dạy chúng ta phải lìa tướng. Chúng ta không chấp trước trong tâm nhưng chúng ta không buông bỏ ở nơi sự. Chúng ta buông bỏ trên sự thì chúng ta đã đặc biệt sai! Trên Kinh, Phật nói: “Phật pháp ở thế gian không làm hoại thế gian pháp”.** “Lìa tướng” là chúng ta không chấp trước ở trong tâm chứ không phải chúng ta buông bỏ ở nơi sự. Phật pháp ở thế gian chỉ làm đẹp hơn cho thế gian pháp.

Ngày trước, sau khi những người Phật tử mua lại một nhà thờ nhỏ, vào ngày Giáng sinh Hoà Thượng vẫn cho kết hoa, thắp đèn trang trí. Mọi người thắc mắc nơi đây đã thành nơi sinh hoạt tôn giáo của Phật giáo vậy tại sao ngày Giáng sinh vẫn trang hoàng rực rỡ. Hòa Thượng nói: **“Chúng tôi đến đây để làm đẹp hơn những gì quý vị đã có. Chúng tôi không đến để thay đổi!”.** Trong tự tánh của chúng ta đều có những điều tốt đẹp nhất. Tất cả các nhà sáng tạo tôn giáo đều dạy các tín đồ những điều có sẵn trong tự tánh. Những đức tánh ở trong tự tánh của chúng ta đều là thuần tịnh, thuần thiện. Trên Kinh Phật dạy chúng ta: **“Phật pháp ở thế gian không làm hại thế gian pháp”.**

Hòa Thượng nói: **“Mỗi chúng ta đều có một gia đình, chúng ta phải làm sao để gia đình đó có được hạnh phúc mỹ mãn”.** Chúng ta không vì học Phật mà chúng ta làm ảnh hưởng đến các mối quan hệ. Nhiều người học Phật hiểu sai nên làm sai. Nhiều người hận Phật giáo vì gia đình của họ tan nát do chồng hay vợ của họ muốn đi tu. Mấy năm trước, trong lễ tri ân Cha Mẹ có người lay tri ân Cha Mẹ họ để họ xin đi tu. Chúng ta không đồng thuận với việc này.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta không thể vì học Phật mà làm cho gia đình mình tan nát. Có những người hiểu sai, họ cho rằng họ không được chấp tướng, họ phải xả bỏ tất cả nên họ không quan tâm đến vợ, chồng, con cái nữa. Họ làm như vậy thì họ thành một người như thế nào? Chúng ta làm như vậy thì chúng ta đã hiểu sai đi ý của nhà Phật! Phật không dạy chúng ta như vậy!”.** Nhiều người cho rằng bỏ gia đình để đi tu là dũng mãnh, tinh tấn. Họ sợ họ chìm đắm trong ngũ dục, trong **“tài, sắc, danh, thực, thù”**. Họ chỉ bỏ được ở trên hình tướng nhưng trong nội tâm của họ vẫn chìm ngập trong **“tài, sắc, danh, thực, thù”**. Phật dạy chúng ta dùng tâm thanh tịnh để giải quyết mọi sự, mọi việc. Chúng ta không dùng tâm phân biệt, chấp trước thì mọi sự, mọi việc được giải quyết viên mãn.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta không được dùng tình chấp mà chúng ta phải dùng trí tuệ của tự tánh để giải quyết mọi việc. Diệu dụng của tự tánh là tâm thanh tịnh. Chúng ta dùng tâm thanh tịnh giải quyết mọi sự, mọi việc thì mọi sự, mọi việc viên mãn. Chúng ta dùng trí tuệ của tự tánh để xử lý sự việc thì gia đình chúng ta chân thật được mỹ mãn, nhân sanh của chúng ta chân thật được hạnh phúc”**. Chúng ta dùng cảm tình giải quyết việc thì chướng ngại sẽ dần dần xuất hiện. Chúng ta chưa nhìn thấy chướng ngại nhưng người xung quanh đã nhìn thấy. Nếu chúng ta không nghe sự cảnh báo của những người xung quanh thì chướng ngại sẽ ngày càng nhiều hơn.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta dùng trí tuệ của tự tánh để dẫn dắt cuộc đời thì chúng ta không cần phải rời khỏi cuộc sống hiện tại. Chúng ta dùng trí tuệ trong công việc, trong đối nhân xử thế, trong cảnh hiện thực vậy thì đời sống của chúng ta sẽ có hạnh phúc chân thật”**. Nếu Phật pháp ở thế gian làm hại thế gian pháp thì Phật pháp không thể tồn tại đến ngày hôm nay. Phật pháp khuyên chúng ta dùng tâm thanh tịnh, tâm không phân biệt, chấp trước để đối nhân xử thế tiếp vật trong đời sống hiện sinh. Chúng ta học Phật chúng ta sẽ làm gia đình chúng ta hạnh phúc hơn, cuộc sống thảnh thơi hơn. Phật pháp trải qua gần 3000 năm vẫn được nhiều người kính ngưỡng vì Phật pháp có thể ứng dụng để cuộc sống của con người tốt hơn.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta tuân thủ lời giáo huấn của Phật, chúng ta hy sinh phụng hiến, xả mình vì người thì chúng ta đã nâng cao cảnh giới của chính mình. Đời sống như vậy vô cùng ý nghĩa và giá trị!”**. Nhiều người trốn tránh các mối quan hệ, họ cho rằng đó là họ đang xả bỏ. Chúng ta làm việc chúng sanh thì họ cho rằng chúng ta phân biệt, chấp trước. Nhiều người rất sợ vợ, chồng của mình học Phật pháp vì họ sợ vợ, chồng của mình bỏ đi tu. Nếu chúng ta chỉ bỏ trên hình tướng thì chúng ta bỏ hoàn cảnh này, chúng ta lại đi đến một hoàn cảnh khác chấp trước, dính mắc hơn. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta bỏ đi ngôi nhà nhỏ để dính mắc, chấp trước vào ngôi nhà lớn hơn”**.

Hòa Thượng nói: **“Hiện tại, người học Phật rất nhiều, người hiểu sai ý của Phật cũng rất nhiều!”**. Chúng ta hiểu sai thì chúng ta làm sai, chúng ta làm sai thì chúng ta có kết quả sai. Chúng ta sẽ hoài nghi và làm đại chúng hoài nghi với Phật pháp. Phật pháp đến thế gian để thành toàn tốt hơn cho thế gian. Chúng ta làm đúng theo lời Phật dạy thì gia đình chúng ta hạnh phúc hơn, đời sống hiện sinh của chúng ta an vui, tự tại hơn. Chúng ta dùng tâm hy sinh phụng hiến, xả mình vì người thì chúng ta sẽ không còn chướng ngại. Chướng ngại là ở chính chúng

ta. Thuận cảnh, nghịch cảnh đều là nhân quả, chúng ta biết rõ thì chúng ta vui vẻ tiếp nhận, chúng ta tích cực xả mình vì người thì chướng ngại, nghịch cảnh sẽ ngày càng ít đi.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!